

[Keld Andersen]

politiske partier til stede, som syntes, at dette forslag var godt.

Med hensyn til, hvad jeg sagde ved førstebehandling, vil jeg bede hr. Dræbye om at læse folketingets forhandlinger. Jeg talte faktisk ikke et ord om at udsætte dele af dette forslag, men om at udsætte det hele.

Jeg vil langt hellere være med til at sætte nybyggeri i gang end at give patienten en pille, som dulmer smerten i et stykke tid, men som ikke sætter noget som helst nybyggeri i gang og ikke på længere sigt gavner byggesektoren på nogen som helst måde. Det er det, hr. Dræbye er med til gennem dette lovforslag.

(Kort bemærkning).

Dræbye (RV):

Hvis nu hr. Brixtofte havde hørt efter, hvad jeg sagde, ville han have konstateret, at jeg ikke har forsøgt at bestride hans beregninger af, hvad en investering på 7 mia kr. i industrien vil medføre af beskæftigelsesvirkning. Det, jeg bestred, var det, hr. Brixtofte tog som givet, da han sagde: hvis man har 7 mia kr. . . . Jeg påviste, at hr. Brixtofte ikke har de 7 mia kr., medmindre han gør sig nogle forudsætninger om deres finansiering, for de 4 mia kr. af de 6 mia kr., som det i virkeligheden drejer sig om, kommer jo ved egeninvestering fra ejere af enfamiliehuse, ved investering fra ejere af udlejningsejendomme. Disse 4 mia kr. kan hr. Brixtofte derfor kun tage som givet at have til rådighed, hvis han går ud og opkræver dem.

Til hr. Kalnæs vil jeg sige, at det er jo en elementær matematisk regel, at når man har en større nytteværdi af den først investerede krone end af den sidste og man så øger det samlede investeringsniveau, så falder effekten af den investerede kapital pr. million eller milliard kroner investeret. Det er et elementært matematisk forhold, som hr. Kalnæs udmærket godt er klar over, og som jeg ikke behøver at bekræfte her fra talerstolen. Det, der netop er sigtet med forslaget, er at øge investeringsomfanget i energibesparelser. Det vil betyde, når man når til de investeringer, der har en længere tilbagebetalingstid, at energibesparelsen pr. investeret milliard bliver lavere.

Endelig spørger hr. Kalnæs – på basis af nogle teoretiske beregninger af den værdi,

som rentefradraget udgør af investeringsomfanget – om ikke jeg finder det berettiget, at der ikke skal være tilskud til enfamiliehuse, ejerboliger. Nej, det gør jeg ikke. Det finder jeg begrundet i virkeligheden. Der viser sig jo ikke at være tilstrækkelig gang i investeringerne.

(Kort bemærkning).

Arne Melchior (CD):

Jeg mener, at hr. Brixtofte misbruger det af ham citerede svar fra boligministeren, der taler om, hvor mange arbejdspladser der kan skaffes for en bestemt investeringssum. Det drejer sig jo ikke kun om at skaffe arbejdspladser og produktion. Det drejer sig også om at få solgt den produktion. Nu skal jeg ikke her tage fat på onsdagens afslutningsdebat, men det er da ganske givet, at selv om den danske eksport er stigende, har den danske industri uudnyttet kapacitet, både hvad anlæg og arbejdskraft angår. Derfor kan der uden denne investering sælges mere, hvis konjunkturerne og markedet tillader det.

Hermed være ikke sagt, at vi ikke i vort parti i meget høj grad ønsker og vil forsøge at medvirke alt, hvad vi kan, til at skabe et gunstigt investeringsklima. Hr. Dræbye har i øvrigt påvist, at pengene slet ikke er til rådighed, medmindre de opkræves i skat, men selv hvis de var til stede, er det ikke bevist, at de ville muliggøre et større salg for en industri, hvis konkurrenceevne i dag er betydelig forbedret i forhold til for et år eller to siden, hvad de stigende eksporttal jo klart beviser.

(Kort bemærkning).

Brixtofte (V):

Jeg skal ikke finde de 3–3½ mia kr., der efterlyses, for de penge findes jo i dette forslag. Jeg kan bare få pengene af forslagsstillerne og så anvende pengene til at lette beskatningen for erhvervslivet. Hvis man er tilhænger af socialisternes katastrofeteori om, at der ikke kan sælges mere, kan man kun beklage de internationale konjunkturer og alt det dér, men hvis man går hen og kigger på de forskellige beretninger, vi har fået fra vismændene, viser det sig altid, at hvis man forbedrer konkurrenceevnen for vores erhvervsliv, kan der sælges betydelig mere, og man